

ENTREVISTA A...

EMÍLIA XARGAY

Emília Xargay és una artista que es recrea en l'estudi i la investigació dels materials per potenciar el concepte que vol expressar. En la seva etapa actual, marcadament expressionista, l'artista catalana ha aconseguit una definició del volum escultòric peculiar, disciplina on combina volums matèrics amb espais buits, superfícies planes amb d'altres més ondulades, tot i perfilant els temes de la seva iconografia peculiar: l'home, la parella, el grup, el ciclista, el brau, el cavall i el cavaller. L'entrevistem perquè ha estat escollida per realitzar l'escultura que inaugurarà la seu del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona a Olot.

— Emília Xargay comença pintant figures i paisatges característics de Girona, recreant-se amb la realitat, fent-se-la seva i dominant-la com si es tractés d'un repte. Exposa des de molt jove, i també molt jove troba els mecanismes característics de la seva pròpia expressió, que molt lluny d'estancar-se aconsegueix que vagin evolucionant en el decurs del temps. L'artista catalana combina la pintura amb la creació en les següents disciplines: ceràmica, esmalt, objectes suntuaris, vitrall, disseny, gravat, serigrafia, litogra-

fia i escultura. Posteriorment, malgrat que l'artista continua pintant, Emília Xargay es converteix en escultora, disciplina en la qual, a partir de 1974, aconsegueix unes directrius de gran qualitat formal i tècnica.

— L'escultura és un repte per l'artista, perquè no solament suposa trobar un llenguatge propi, sinó que tanmateix comporta l'existència d'uns mitjans: un taller-estudi de dimensions adequades i, a més, tot un seguit de professionals i fundicions, que moltes vegades no es troben a la ciutat de residència. L'escultura és difícil de manejar i complicada de transportar. Una simple ratllada pot suposar tornar a portar l'escultura a la fundició d'on havia sortit. Malgrat tot, una vegada l'obra acabada, et dona moltes satisfaccions.

— Emília Xargay es recrea amb l'investigació dels materials per expressar més acuradament el concepte. La seva dedicació vers la recreació del cos humà dins un plantejament clàssic, quelcom acadèmic, n'és un exemple. Malgrat tot el resultat no es acadèmic, sinó molt personal, sobretot en les figures de la parella, el cavaller i l'home contemplat en diferents posicions. Una de les característiques que expressa més evidentment l'obra de l'Emília és la seva actitud activa. Actitud que és el resultat de la pròpia dinàmica de l'Emília, artista que ha exposat a 450 galeries i centres culturals d'Europa, Amèrica i Àfrica.

— L'art és moviment i dinamisme. L'escultura no és copsar un instant per després estratificar-lo sinó que el repte es troba, precisament, a mostrar l'essència del moment mantenint-lo en actitud dinàmica. De la mateixa forma que m'he esforçat a plantejar-me l'escultura que inaugurarà la seu d'Olot del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.

— I com vas resoldre l'encàrrec?

— L'idea era expressar el concepte que defineix la professió d'aparellador: construir cases. A partir d'aquest punt de partida crea una escultura en què el seu centre és una ciutat, i en els extrems hi ha figures humanes, i a un costat l'escut del Col·legi. A més, al fons, es destaquen les muntanyes, per definir una de les característiques geogràfiques d'Olot. L'escultura, de 64 x 50 cm, està realitzada en bronze, i es presenta acompanyada d'una peana alta i allargada a tall d'obelisc, i amb una altra peana a la